

11 اکتوبر 2010: 23 روز بعد از انتخابات انتخابات ولسی جرگه افغانستان در 18 سپتامبر 2010

انسٹیٹیوت دموکراتیک ملی هیتتی را برای نظارت بر انتخابات ولسی جرگه افغانستان در سال 2010 تعیین کرده است و پروسه انتخابات را قبل از روز انتخابات، در جریان روز انتخابات و بعد از روز انتخابات مورد تحلیل قرار می دهد. این هیئت شامل بیش از 140 تحلیلگر بین المللی و مشاهد افغان در سراسر کشور می شود. برای معلومات بیشتر، به سایت انسٹیٹیوت دموکراتیک ملی در مورد انتخابات مراجعه کنید NDI.org and AfghanistanElectionData.org

ابطال و اعلام شمارش مجدد آرا از سوی کمیسیون مستقل انتخابات

در ابتدا در بعض دفاتر کمیسیون مستقل انتخابات در مورد دسترسی به نظارت بر شمارش مجدد آرا سردرگمی وجود داشت. برای مثال، به ناظران انسٹیٹیوت دموکراتیک ملی در ولایت خوست در آغاز اجازه دسترسی داده نشد و گفته شد که بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان تنها گروه ناظری است که اجازه نظارت بر پروسه را دارد. اما دفتر مرکزی سپس به دفاتر ولایتی کمیسیون مستقل انتخابات توضیح داد که از تمام ناظران دارای اعتبارنامه استقبال می شود. بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان ابراز نگرانی کرده است که در بعض موارد در باره شمارش مجدد آرا به موقع به آن خبر داده نشد و فقط توانست در روز دوم شمارش مجدد حضور پیدا کند. کمیسیون مستقل انتخابات از کمیسیون شکایات انتخاباتی نیز خواسته است که در باره بیش از 170 کاندیدا در سراسر کشور که مظنون به تقلب اند، تحقیق کند. کمیسیون مستقل انتخابات از کمیسیون شکایات انتخاباتی درخواست کرده که در باره 275 نامزد دیگری (ادامه در ص. 2)

کمیسیون مستقل انتخابات آرای بیش از 442 مرکز رای گیری را فاقد اعتبار اعلام کرده و درحال بازشماری آرای 828 مرکز رای گیری دیگر است. این تصمیم بعد از آن صورت گرفت که کارمندان مرکز نتایج کمیسیون مستقل انتخابات در کابل بی نظمی های را در فرم های نتایج که از ولایت ها آورده شده بودند شناسایی کردند. بی نظمی ها شامل شمار بالای آرای مشکوک ثبت شده برای کاندیداهای انفرادی و فرم های که از سوی ناظران کاندیداهای به نمایندگی از کاندیداها بر روند شمارش نظارت می کردند امضا نشده است، می شود.

گروه های ناظر از جمله بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان، که بزرگترین گروه ناظر داخلی است، و انسٹیٹیوت دموکراتیک ملی بر شمارش مجدد آرا نظارت می کنند. ناظران کاندیداها و مسؤلان کمیسیون شکایات انتخاباتی نیز در بازشماری آرا حضور دارند.

رای دهی در زندان پل چرخي

انسٹیٹیوت دموکراتیک ملی در جریان بازدید از زندان پل چرخي، در حومه شهر کابل در یافته است که اکثریت زندانیان در بزرگترین زندان افغانستان از رای دادن در روز انتخابات محروم شدند. زندانیان و مسؤلان زندان بیان داشتند که فقط بعض زندانیان از ولایت کابل رای دادند. زندان پل چرخي تقریباً 5000 زندانی از سراسر کشور را در خود جای داده است. اما به گفته مسؤلان زندان فقط 350 نفر، به شمول کارمندان زندان، توانستند رای بدهند.

قانون انتخابات افغانستان تصریح می کند که زندانیان از حق رای دهی برخوردارند. ولی مسؤلان کمیسیون مستقل انتخابات پیشاپیش انتخابات 18 سپتامبر اعلام کردند که نمی توانند برگه های رای برای سربازان اردوی ملی، پولیس ملی و زندانیانی که در خارج از ولایت اصلی شان باشند فراهم کنند. در روز انتخابات، تیم سیار رای گیری کمیسیون مستقل انتخابات در زندان آمد و برگه های رای فقط برای زندانیان ولایت کابل داشتند. مسؤلان کمیسیون مستقل انتخابات تنها به یک بلاک از شش بلاک زندان رفت و رای دهندگان در بلاک های دیگر را نادیده گرفتند.

مسؤلان زندان نیز گفتند که در جریان ثبت نام رای دهندگان، مقامات انتخابات کارت های رای دهی کافی به زندان نیاوردند تا بتوانند تمام زندانیان را ثبت نام کنند. به گفته یک فرمانده بلاک زندان، کمیسیون مستقل انتخابات برای سه ساعت در زندان پل چرخي رفت و 200 کارت رای دهی فقط در یک بلاک از شش بلاک زندان صادر کرد.

ناظران از بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان و کمیسیون مستقل حقوق بشر بر روند رای گیری نظارت کردند. ناظرانی که از شش کاندیدا نمایندگی می کردند نیز حضور داشتند. روند شمارش آراء در زندان صورت نگرفت؛ صندوق های رای مطابق قانون انتخابات به یک مرکز رای گیری دیگر انتقال داده شد.

ولایت کابل

کابل بیشترین شکایات های انتخاباتی نسبت به هر ولایت دیگر دریافت کرده است؛ 498 شکایت در روز انتخابات و بعد از آن درج شده است. از میان آنها، 261 شکایت در دسته شکایات های قرار داده شده که به اندازه مهم است که بر نتیجه آرا تأثیر بگذارد. دفتر ولایتی کمیسیون شکایات انتخاباتی گفت که 167 شکایت جدی قلمداد شده است اما ممکن است تأثیر عددی نداشته باشد در حالی که شکایات های باقیمانده کمتر جدی است.

جمعیت ولایت کابل 3.5 میلیون تخمین زده می شود و در میان 34 ولایت کشور پرجمعیت ترین ولایت است. بیش از 600 کاندیدا برای 33 کرسی ولسی جرگه که به این ولایت اختصاص دارد به رقابت پرداختند. بالاترین تعداد کرسی و کاندیداها در میان ولایت ها. ننگرهار، که 1.5 میلیون جمعیت و 278 شکایت دارد، بعد از کابل بیشترین تعداد شکایت را در روز انتخابات و بعد از آن دریافت کرده است. لغمان، که 409000 نفر جمعیت دارد، با دریافت 238 شکایت در رتبه سوم قرار گرفته است.

شکایت هایی را که دفتر ولایتی کمیسیون شکایات انتخابات کابل دریافت کرده است شامل پرکردن صندوق های رای، برداشتن صندوق های رای از محلات رای گیری، شمارش آرای تقلبی و ایجاد مانع برای ناظران انتخاباتی می شود. بر علاوه، فرم های شکایت که در محلات رای گیری خانه پری شده است، دفتر ولایتی کمیسیون شکایات انتخاباتی حدود 70 شکایت از طریق تلفن در روز انتخابات دریافت کرده است. اگر شکایت ها به حدکافی جدی پنداشته می شد، اعضای کمیسیون به محل شکایت می رفتند و به افرادی که شکایت های قابل توجیه داشتند می گفتند که به دفتر ولایتی کمیسیون شکایات انتخاباتی بروند و شکایت ها را به صورت کتبی درج کنند.

تحقیقات جریان دارد و دفتر ولایتی کمیسیون شکایات انتخاباتی در مورد شکایت های که در روز و بعد از روز انتخابات درج شده فیصله نکرده است. این کمیسیون در مورد 195 شکایت های وارده قبل از روز انتخابات فیصله کرد. در مورد هیچ کدام از این فیصله ها استناف خواهی صورت نگرفت.

اعلام ابطال آرا از سوی کمیسیون مستقل انتخابات (ادامه از ص. 1)

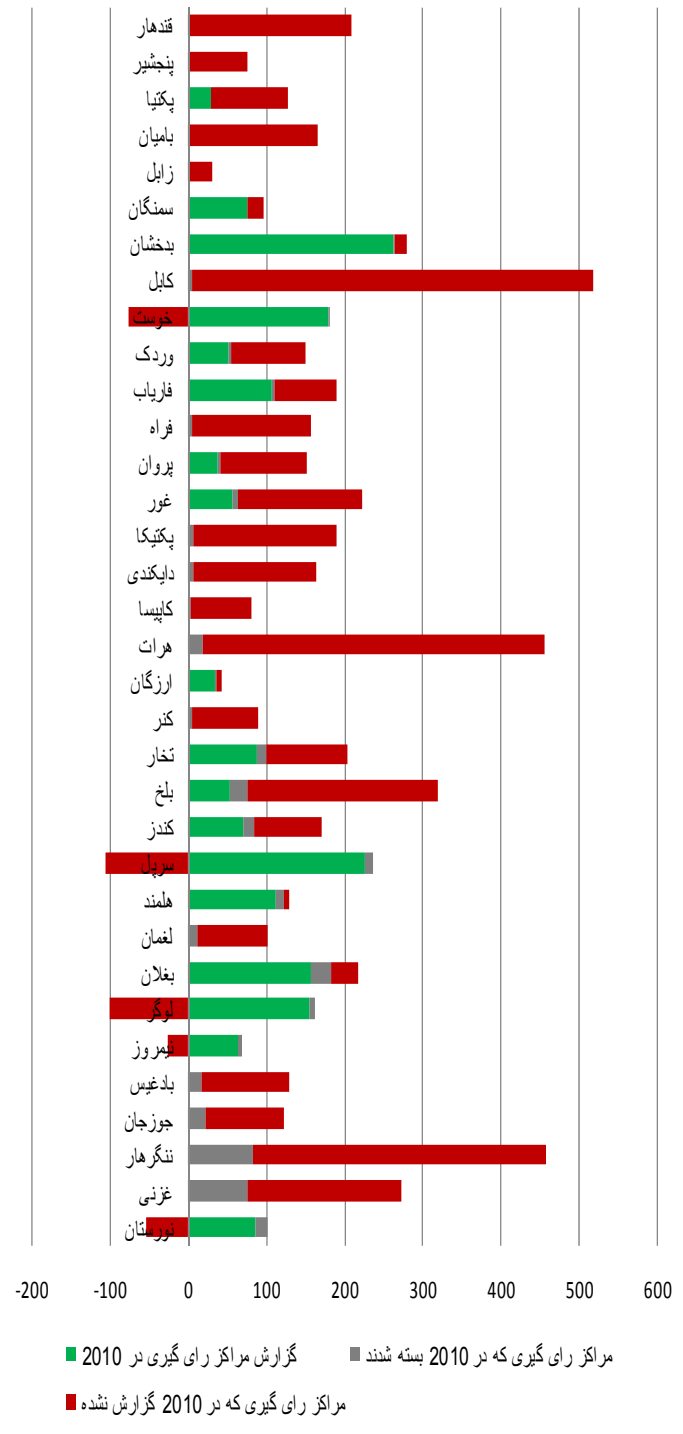
که نتوانستند گزارش های مالی مبارزات انتخاباتی خود را قبل از پایان ضرب العجل، که 48 ساعت قبل از روز انتخابات بود، ارائه کنند، تحقیق کند. افزون بر آن، کمیسیون مستقل انتخابات فیصله کرده است که داده های 164 مرکز رای گیری را بعد از آن که تحقیقات ثابت کرد که ظن های اولیه در باره بی نظمی در انتخابات در این مراکز بی پایه بوده بپذیرد. تاکنون کمیسیون مستقل انتخابات تفاوت ها در داده های 31 مرکز رای گیری دیگر را اصلاح کرده است.

اجرای برنامه آموزش پولیس در باره امنیت روز انتخابات روشن نیست

برای برنامه مأموریت پولیس اتحادیه اروپا در افغانستان که هدف آن آموزش دادن 35000 افسر پولیس در سراسر کشور در مورد امنیت روز انتخابات بود رازآلود بوده است. تا اواخر ماه اگست، مأموریت پولیس اتحادیه اروپا 273 آموزگار ملی پولیس را در چهار شهر آموزش دادند. این آموزگاران وظیفه داشتند هزاران پرسنل دیگر پولیس ملی افغانستان را آموزش دهند. ولی مأموریت پولیس اتحادیه اروپا گفته است که معلوماتی در باره این که آموزش ها در هر ولایت چگونه پیش رفته است از وزارت داخله دریافت نکرده است. وزارت داخله گفته است که معلومات از مراکز ولایتی پولیس ملی در این مورد دریافت نکرده است.

این پروگرام بر رفتار پولیس، قانون پولیس و طرز العمل های اساسی انتخاباتی تمرکز داشت تا اجراءات پولیس را در روز انتخابات در سراسر کشور بهبود ببخشد. قرار بود این برنامه در سه مرحله به اجرا گذاشته شود: مرحله اول آموزگاران بین المللی مأموریت پولیس اتحادیه اروپا 350 آموزگار اصلی پولیس ملی افغانستان را آموزش می دادند؛ سپس در مرحله دوم وزارت داخله باید این روند را مدیریت می کرد که هر کدام از 350 آموزگار اصلی 10 آموزگار محلی دیگر را آموزش بدهد که تعداد مجموع آموزگاران محلی به 3500 نفر می رسیده در مرحله سوم تمام این افسران آموزش دیده به ولسوالی ها مستقر می شدند تا هر کدام حداقل 10 پولیس را آموزش دهند. بر علاوه، مأموریت پولیس اروپا در افغانستان 40000 جزوه آموزشی را به زبان های دری و پشتو چاپ کرد. این جزوه ها امنیت انتخابات و رفتار درست در روز انتخابات را توضیح می داد. طراحی جزوه ها این امکان را فراهم می کرد که این جزوه ها مورد استفاده کارمندان بی سواد نیز قرار گیرد زیرا تصاویر در حمایت از آموزش بهتر در این جزوه ها گنجانیده شده است. در ولایت بلخ، معاون قومندان امنیه به انستیتیوت دموکراتیک ملی گفت که آموزش انجام شد و از مؤثریت آن تعریف کرد. ولی اجرای این برنامه در ولایت های دیگر نامعلوم است. مقامات پولیس در ولایت های هرات و خوست به انستیتیوت دموکراتیک ملی گفتند که از این برنامه خبر ندارند. مأموریت پولیس اتحادیه اروپا در افغانستان گفت که به خاطر تجربه مایوس کننده در آمادگی برای انتخابات سال 2009، در ابتدا مایل نبود این مأموریت را به عهده بگیرد ولی بعد از دریافت درخواست ها از سفارت خانه های کشورهای اروپایی، به اجرای این آموزش موافقت کرد. در سال 2009، تنها 10000 افسر پولیس ملی از 35000 افسری که قرار بود آموزش داده شوند، آموزش داده شدند و بر اساس تعریف مأموریت پولیس اتحادیه اروپا در افغانستان این پروگرام به صورت ضعیف از سوی وزارت داخله به اجرا گذاشته شد. مأموریت پولیس اتحادیه اروپا گفته که ظرفیت وزارت داخله امسال بهبود نیافته است و این برنامه با تغییر رئیس ریاست تعلیم و تربیه وزارت داخله در 1 سپتامبر، که باعث شد آگاهی نهادی اندکی در باره تطبیق پروگرام در وزارت وجود داشته باشد، متأثر گردید.

مراکز رای گیری گزارش شده از سوی کمیسیون

بررسی محلات و مراکز رای گیری که در روز انتخابات باز نشد

انستیتیوت دموکراتیک ملی با استفاده از داده های که از سوی کمیسیون مستقل انتخابات ارائه شده است به بررسی محلات و مراکز رای گیری که نتوانستند در روز انتخابات باز شوند پرداخته است. در بررسی محلات رای گیری- نه مراکز- گزارش از هر ولایت حاکی از آن است که بیش از 75 درصد محلات رای گیری در روز انتخابات باز شد. این امر نشان می دهد که مراکز رای گیری کوچک تر مراکز بزرگ بودند که به صورت عموماً نتوانستند باز شود: مرکز رای گیری بسته به صورت متوسط 2.8 محل رای گیری داشت در حالی که متوسط سراسری 3.2 محل رای گیری است. قابل ذکر این است که دو ولایت که هیچ نتیجه قسمی ابتدایی از آنها هنوز اعلام نشده به لحاظ باز شدن مراکز رای گیری در روز انتخابات در طرف مخالف قرار دارد. ولایت قندهار گزارش داد که هیچ مرکزی بسته نشد در حالی گزارش از ولایت نورستان حاکی از آن است که صرف 62 درصد مراکز رای گیری آن باز شد که پایین ترین درصد را در کشور نشان می دهد.

سازمان غیر انتفاعی، غیر حزبی و غیر دولتی است، که برای حمایت از نهادهای دموکراتیک از طریق مشارکت شهروندان، شفافیت و پاسخ گویی در حکومت در سراسر جهان فعالیت می کند. برای انتخابات سال 2010 انستیتیوت دموکراتیک ملی سمینارهای آموزشی را برای بیش از 1700 کاندیدا برگزار کرده و آموزش های را برای احزاب سیاسی و بیش از 240 کاندیدی زن، انجام داده است و مساعدت های فنی برای بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان، که بزرگترین سازمان داخلی ناظر بر انتخابات در کشور می باشد، فراهم آورد. در حال حاضر، انستیتیوت دموکراتیک ملی در سراسر افغانستان نظارت بر فعالیت کاندیداها در سراسر کشور انجام می دهد. این گزارش، داده در مورد فعالیت های روز انتخابات می باشد.